

Sygn. akt I CSK 3244/22

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa M. W. i A. W.

przeciwko A. H. i J. H.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej,

na posiedzeniu niejawnym 17 marca 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z 9 lipca 2019 r., sygn. akt III Ca 448/18,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wnieśli o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o drugą spośród wymienionych przesłanek.

Powołanie się w skardze kasacyjnej na potrzebę wykładni przepisów prawnych wymaga wykazania przez autora skargi, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości - ze wskazaniem na czym te poważne wątpliwości polegają - nie doczekał się wykładni, bądź że jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć

(zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.). Rozstrzygnięcie wątpliwości interpretacyjnych nie może sprowadzać się do odpowiedzi na zarzuty autora skargi skierowane pod adresem zaskarżonego orzeczenia ani też do odpowiedzi na wątpliwości skarżącego, które można wyjaśnić za pomocą obowiązujących reguł wykładni bądź w drodze prostego zastosowania przepisów (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02, OSNP - wkładka 2003, nr 13, poz. 5 i z 6 października 2020 r., I UK 340/19, nie publ.).

Skarżący wskazali na potrzebę wykładni art. 52 § 1a k.r.i.o. w kontekście rozbieżności dotyczących uprawdopodobnienia, że zaspokojenie wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym wymaga dokonania podziału majątku wspólnego małżonków.

Analiza wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, jego uzasadnienia, a także uzasadnień orzeczeń sądów obu instancji, nie daje podstaw do uznania, że rzeczywiście zachodzi przesłanka potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Ubocznie należy wskazać, że - zgodnie z art. 52 § 1a k.r.o. - wierzyciel jednego z małżonków może wystąpić z żądaniem ustanowienia rozdzielności majątkowej, jeżeli uprawdopodobni, iż zaspokojenie wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym wymaga dokonania podziału majątku wspólnego małżonków. Przesłanką żądania wierzyciela nie jest wystąpienie "ważnego powodu", lecz wykazanie istnienia stwierdzonej tytułem wykonawczym wierzytelności w stosunku do jednego z małżonków oraz uprawdopodobnienie, że zaspokojenie tej wierzytelności wymaga dokonania podziału majątku wspólnego małżonków (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 20 września 2018 r., IV CSK 303/17, OSNC-ZD 2019/4/54).

Z wiążących ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia wynika, że egzekucje z wierzytelności i rachunków bankowych pozwanego okazały się one bezskuteczne, co uprawdopodobniło konieczność ustanowienia rozdzielności majątkowej między pozwanymi.

Mając powyższe na uwadze, nie można przyjąć, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).